

V. DARY ŁASKI

1. Wersety kluczowe

1Kor 12,1-1; 1P 4,10; Rz 12,4-8; Rz 11,29; 1Kor 12,27-31.

2. Łaska Boża

W ogólnym sensie jest to obdarowanie naszego życia przez Ojca Jego łaską i niezasłużonym miłosierdziem. Nikt z nas nie zasłużył na Bożą łaskawość, lecz On okazał ją i darował nam w Jezusie. W tym sensie wszyscy jesteśmy uczestnikami łaski Bożej i w niej stoimy. Łaska jest również dana w odniesieniu do indywidualnego powołania w życiu ludzi i autorytetu danego im przez Boga. Jest ona podstawą naszego życia i służby dla Boga (Rz 12,3).

Powinniśmy być pod panowaniem i kierownictwem łaski, którą Bóg nam dał. Niebiański Ojciec włożył w serce każdego z nas szczególne powołanie lub dar i w ten sposób objawił swoją łaskę dla naszego życia. Powinniśmy cenić swoje powołanie i dolożyć wszelkich starań by wypełnić je w jak najbardziej efektywny sposób. Musimy ciągle udoskonalać ten dar Boży i używać go w pełnej mierze dla dobra innych (2Tm 1,6). Łaska Boża (powołanie lub obdarowanie), powinna być motywacyjną siłą całego naszego życia i pracy. Jesteśmy zbawieni z łaski i powołani do łaski (1Kor 15,10). Jest ona czymś więcej, niż tylko szczególnym darem Ducha - to ręka Bożą zstępującą na czyjeś życie, aby je oddzielić do szczególnego zadania lub pracy. Niewątpliwie, obdarowanie przychodzi z łaski danej przez Boga, lecz jest ona szczególną rzeczywistością w życiu tych, którzy znają swoje powołanie.

3. Dary łaski

Słowo „dar” jest blisko spokrewnione ze słowem „łaska”. Właściwie oba pochodzą z tego samego korzenia. Słowem określającym „dar” jest „charisma”, zaś „łaska” - „charis”. W zasadzie wyraz „charisma” posiada końcówkę, którą poprawnie można by przetłumaczyć jako dzieło, wynik czegoś, a właściwie dary określamy jako „dzieło łaski”. Innymi słowy, dar duchowy to wyrażenie rezultatu łaski Bożej wyzwolonej przez Ducha Świętego (1P 4,10).

4. Dary funkcjonujące w ciele Chrystusowym

Dary łaski dane są przez Ducha Świętego, dla ciała Chrystusowego (Kościoła). Manifestują się one w życiu poszczególnych osób (Hbr 2,3-4). Każdy dar współdziała z innymi darami, funkcjonującymi w ciele Chrystusowym. Dary Ducha Świętego są dostępne dla wszystkich członków ciała i są rozdzielane w celu budowania i właściwego funkcjonowania tego ciała. Są one udzielane tym, którzy szukają Pana i chcą być przez niego używani zgodnie z potrzebami kościoła w danym momencie.

„A w każdym różnie przejawia się Duch ku wspólnemu pożytkowi”
(1Kor 12,7).

5. Dary Ducha Świętego

Nie obiecano nam darów Ducha Świętego dla naszych własnych przyjemności lub popisywania się, lecz abyśmy umieli pomóc potrzebującym ludziom wokół nas. Dary Ducha Świętego ukazują Bożą moc i będą uwolnione w naszym życiu, gdy znajdziemy się w sytuacjach wymagających ich działania. Kiedy zaangażujemy się w służbę, to nie wykonujemy jej naszą własną siłą, lecz raczej Bóg pomaga nam przez manifestację Jego darów. To wzniesie nas ponad poziom naszych słabości i ograniczeń i wyzwoli nas z naszych wysiłków w pracy dla Boga do nowego wymiaru zdolności i zrozumienia. W rezultacie ukształtuje i określi formę naszej służby dla Boga, gdyż wkrótce stopniowo będzie dostrzegalne działanie darów Ducha i okaże się które z nich szczególnie objawiają się w nas. Od rodzaju i stylu pracy dla Boga, zależeć będzie to, jakie dary Ducha Świętego będą się w nas przejawiać. Jednakże powinniśmy pamiętać, że wszyscy chrześcijanie mogą prosić o właściwy dar w danej sytuacji, nawet jeśli jest to służba, w którą na co dzień nie są zaangażowani. Zamiarem naszego Ojca jest dać nam moc zbawienia i uzdrowienia, jeśli poprosimy o to z czystym sercem i z właściwych pobudek. To właśnie przez dary Ducha Świętego jesteśmy wyposażeni przez Boga do czynienia Jego woli. Bez nich żyjemy i działamy na poziomie naszych naturalnych możliwości i sił.

6. Dary Trójcy

W 1 Liście do Koryntian 12 rozdziale Paweł naucza nas na temat darów Ducha Świętego. Zanim jednak zaczyna mówić o poszczególnych darach, ukazuje nam potężny fakt jedności działania Ojca, Syna i Ducha Świętego w tej dziedzinie. Właściwie mówienie o darach Ojca czy Syna jest tak samo poprawne jak - o darach Ducha Świętego. Apostoł Paweł w 1 Liście do Koryntian 12,4-6 określa dawcę:

a) „A różne są dary łaski, lecz Duch ten sam”

Werset ten wskazuje nam źródło tych darów. To Duch Święty jest ich dawcą.

b) „Różne posługi, lecz Pan ten sam”

To pokazuje nam komu usługuje się przez działanie tych duchowych darów i kto określa jak kierowane są te dary, mianowicie Pan Jezus Chrystus.

c) „Różne są sposoby działania, lecz ten sam Bóg, który sprawia wszystko we wszystkich”

W języku greckim, słowem określającym „działanie” jest słowo „energemata”. Zawiera ono w sobie pojęcie energii i mocy, które nie działają chaotycznie, lecz w określonym celu. Ten zwrot wyjaśnia cel, dla którego

funkcjonują dary, mianowicie, aby wypełnić wolę Ojca w każdej sytuacji. A więc to nie polega tak bardzo na tym, że posługujemy się darami Ducha: raczej jesteśmy zaangażowani w mocy i działaniu trójjedynego Boga!

7. Jakie są dary Ducha Świętego

W 1 Liście do Koryntian 12,8-10, jest wymienionych dziewięć darów.

a) Mowa mądrości (słowo mądrości)

Definicja: zdolność do przyjęcia i zastosowania Bożej prawdy w życiu przez duchowe objawienie myśli i zamiarów Boga, jako pomoc w tym, jak postąpić w szczególnej sytuacji.

Przykłady: Salomon (1Krl 3,24-28); Jezus (J 8,4-7; Łk 20,20-26).

Stanowi to podstawę naszego podejścia do służby innym ludzi. Bez daru Bożej mądrości będziemy popełniać błędy, wydawać niewłaściwy osąd, podejmować pośpieszne i niewłaściwe decyzje i prawdopodobnie pozostawimy ślad nieporozumienia i zranień. Boża mądrość jest zdolnością do widzenia wydarzeń tak jak Bóg je widzi, jest wglądem w sedno sprawy w taki sposób, że wiemy co jest właściwe i co mamy czynić w danej sytuacji. Pamiętajmy, że słowo mądrości może nie być poselstwem skierowanym do innej osoby, lecz raczej słowem, przyjętym bezpośrednio od Pana, które przyniesie wgląd i zrozumienie niezbędne w danym momencie.

b) Mowa wiedzy (słowo wiedzy)

Definicja: zdolność poznania prawdy przez działanie Ducha Świętego i duchowe objawienie; poznanie pewnych faktów dotyczących osób i różnych sytuacji.

Przykłady: Józef (1Moj 41,25-32); Elizeusz (2Krl 6,8-12); Jezus (J 4,17-18 i Mt 21,2-3).

Wiedza jest również darem zrozumienia, lecz słowo poznania bardziej dotyczy innej osoby zaangażowanej w bezpośredni sposób. Czasami będzie zawierało elementy odkrywające prawdę dla obydwóch i pozwoli sięgnąć głębszych dziedzin, niż poprzednio były dostępne Duchowi Świętemu.

Dary słowa mądrości i słowa wiedzy współdziałają, ponieważ najpierw musimy wiedzieć, jak postąpić i zastosować ten drugi dar.

c) Wiara

Definicja: zdolność zaufania Bogu wbrew wszelkim okolicznościom: pochodząca od Boga zdolność do ufności i pewności w to, że On potwierdzi swoją moc w danej sytuacji.

Przykłady: Jozue (Iz 10,12-14); Eljasz (1Krl 18,17-40); Jezus (Mk 4,37-40; J 11,41-44)

Wiara jest darem, dającym pewność i ufność podczas usługiwania. Poprzez dar wiary zyskujemy pewność tego, co Bóg zamierza czynić i otrzymujemy moc, by wierzyć, że to, czego się spodziewamy, stanie się.

d) Dary uzdrawiania

Definicja: zdolność do przekazywania życia Chrystusowego w uzdrowieniu jakiejś osoby duchowo, emocjonalnie lub fizycznie; uzdolnienie przez Boga do przekazywania uzdrowieńczej Bożej mocy.

Przykłady: Jezus (Mk 1,29-31; Mk 3,1-5); Filip (Dz 8,6-7); Paweł (Dz 14,9-10).

Słowo „dary” występuje w liczbie mnogiej, ponieważ jest wiele różnych darów uzdrawiania, które są nam dane stosownie do różnych chorób i dolegliwości, na które ludzie cierpią. Nie jest rzadkością posiadanie przez kogoś daru uzdrawiania z pewnego rodzaju chorób, lub szczególnych potrzeb emocjonalnych.

e) Czynienie cudów

Definicja: zdolność dokonania czegoś wbrew prawom natury i ludzkich możliwości; udzielona przez Boga zdolność dokonania nadnaturalnego czynu.

Przykłady: Eliasz (2Krl 4,1-7); Jezus (J 2,1-11; Łk 9,16-17); Szczepan (Dz 6,8).

Cud jest czymś sięgającym dalej niż proces duchowego uzdrowienia lub naturalne prawa. Jest to wydarzenie, które całkowicie zależy od bezpośredniej Bożej interwencji, w którym manifestuje się nadnaturalna Boża moc. Na przykład, wskrzeszenie z martwych, przemiana wody w wino, wymiana lub wzrost brakującej kończyny itp.

f) Proroctwo (1 Kor 14,1-6.22-23.39-40)

Definicja: zdolność przekazywania specjalnego poselstwa od Boga w języku zrozumiałym zarówno dla mówiącego jak i słuchających; Przekazywanie od Boga objawionego Słowa w danej sytuacji (czasem odnosi się do przyszłych wydarzeń)

Przykłady: Izajasz (Mt 13,14); Jezus (Mt 24,3-42; J 21,18; Agabus (Dz 11,27-28).

Proroctwo służy do budowania kościoła, jest bardzo bezpośrednie i zawiera w sobie potrzebę reakcji.

„A kto prorokuje, mówi do ludzi ku zbudowaniu i napomnieniu i pocieszeniu” (1Kor 14,3).

g) Rozróżnianie duchów (zdolność rozróżniania rodzajów duchów)

Definicja: zdolność do odróżnienia prawdy od fałszu oraz dobrego od złego przez duchowe objawienie, posiadanie wglądu w to jaki duch jest obecny w danej osobie lub sytuacji.

Przykłady: Jan Chrzciciel (Mt 12,34); Jezus (Łk 13,11-16; J 8,44); Paweł (Dz 13,6-12)

Powiedziane jest, abyśmy badali duchy, czy są z Boga (1J 4,1). To dzięki darowi duchowego rozróżniania możemy w najlepszy sposób wiedzieć z jakim duchem mamy do czynienia w każdej sytuacji, w której się znajdziemy.

h) Różne rodzaje języków (1Kor 14,1-28)

Definicja: zdolność mówienia językiem ludzi i aniołów bez wcześniejszego uczenia się go przez mówiącego.

Przykłady: apostołowie (Dz 2,4); wierzący w domu Korneliusza (Dz 10,46); Paweł (1Kor 14,18).

Dar języków jest bardzo ważny w służbie.

„Bo kto językami mówi, nie dla ludzi mówi, lecz dla Boga; nikt go bowiem nie rozumie, a on w mocy Ducha rzeczy tajemne wygłasza... kto językami mówi siebie buduje” (1Kor 14,2-4).

Osobiste używanie daru języków może być pomocne przy otwieraniu się na przyjęcie innych darów. Na przykład, gdy modlimy się językami w duchu, stajemy się wrażliwi na Bożą wolę w danej sytuacji i Jego kierownictwo.

i) Tłumaczenie języków (1Kor 14,13,26-28)

Definicja: zdolność tłumaczenia znaczenia języków, pomimo braku ich znajomości; to także zdolność zrozumienia znaczenia słów wypowiedzianych w języku, którego się nie zna.

Ten dar jest zwykle bardziej stosowany na wspólnych zgromadzeniach, gdzie Duch Święty daje tłumaczenie języków. Tłumaczone jest dynamicznym odpowiednikiem tego, co zostało przekazane w niezrozumiałym dla zebranych języku. Nie jest to przekład dosłowny, raczej można by to nazwać interpretacją. Poprzez ten dar Duch Święty zwraca naszą uwagę na fakt, że Bóg chce do nas mówić, my zaś musimy przyjąć postawę oczekiwania. Tłumaczący przekazuje słowo od Boga, a zadaniem słuchaczy jest je zrozumieć, osądzić i postępować według tego, co było powiedziane. Dar tłumaczenia języków może być również używany na wspólnych spotkaniach, aby przetłumaczyć osobiste wypowiedzi skierowane do Boga przez mówiącego językami.

Pamiętajmy, że każdy z darów Ducha powinien współdziałać z innymi darami, aby w pełni mógł się objawić; np. darom uzdrawiania może towarzyszyć dar wiary i rozróżniania. Dary są współzależne i Duch Święty uzdalnia nas, abyśmy mogli usłużyć jakimkolwiek darem w konkretnej sytuacji.

8. Inne dary Łaski funkcjonujące w ciele Chrystusowym

Istnieją również inne dary łaski funkcjonujące w ciele Chrystusowym. Są to uzdolnienia dane ludziom, aby służyli Panu w różny sposób. Na tej liście znajduje się służba pięciu urzędów wspomnianych w Liście do Efezjan 4,11. Są one dane całemu „ciału Chrystusowemu” - Kościołowi ogólnie. Pozostałe dary łaski przeznaczone są bardziej dla zboru i są wspomniane w Liście do Rzymian 12,4-8.

a) Proroctwo

Definicja: zdolność regularnego prorokowania „ciała Chrystusowemu”. Doniosłość i częstość proroctwa będzie zależna od poziomu wiary danej osoby.

b) Służenie (usługiwanie)

Definicja: zdolność udzielania pomocy w taki sposób, że inni są posileni i zachęceni.

Przykłady: Jezus (J 13,1-16); Maria (J 12,1-11)

c) Nauczanie

Definicja: zdolność do analizowania i objaśniania Bożej prawdy oraz przekazywania jej przejrzyście i systematycznie.

Przykłady: Apollos (Dz 18,24-28); Jezus (Mt 5,1-11)

d) Zachęcanie (lub napominanie)

Definicja: zdolność pobudzania ludzi do działania, zwykle przez używanie autorytetu Słowa Bożego.

Przykład: Apostoł Paweł (Dz 20,1-2)

e) Wspieranie potrzebujących

Definicja: zdolność zdobywania i rozdzielania pieniędzy dla sprawy Bożej, powinno to być czynione w szczerości serca.

Przykłady: Kościół w Macedonii (2 Kor 8,1-5); Barnaba (Dz 4,36-37)

f) Przywództwo (lub administrowanie, zarządzanie)

Definicja: zdolność do prowadzenia innych i zarządzania sprawami Kościoła; powinno to być czynione z gorliwością.

Przykłady: starsi (1Tm 5,17); diakoni (1Tm 3,8-13)

g) Okazywanie miłosierdzia

Definicja: zdolność do wspierania i pocieszania tych, których większość często ignoruje lub nie ma dla nich czasu; powinno się to czynić ochotnie.

Przykłady: Jezus (Mt 8,1-4; J 8,4-11)

9. Pytania i punkty do dyskusji

- Komu są udzielane dary Ducha i jaki jest ich cel?
- Kto decyduje o tym komu jaki dar Ducha będzie dany? (1 Kor 12,11)
- Boże Dary i powołania są nieodwołalne (Rz 11,29). Jak to wpływa na ciebie jako ucznia Jezusa? Czy napędza cię to ufnością?
- Czy usługujesz jakimś darem duchowym?
- Czy pragniesz darów Ducha dla własnych celów czy dla budowania ciała Chrystusowego (1 Kor 14,12)

- f) Dary łaski objawiają się tylko przez ludzi, którzy zostali ochrzczeni lub napełnieni Duchem Świętym. Jeśli nie otrzymałeś jeszcze żadnego daru, to proś Pana, aby cię napełnił po raz pierwszy lub na nowo swoim Duchem. Módl się, aby Bóg stawiał cię w sytuacjach, w których potrzebne są dary; bądź gotowy być użyty przez Pana.
- g) Czy wiesz jaka jest twoja rola w zborze? Jeśli nie, to módl się, aby Bóg ci to objawił.

